

Пейо Яворов  
Ще бъдеш в бяло

Ще бъдеш в бяло — с вейка от маслина  
и като ангел в бяло облекло...  
А мисля днес; света прогнил от зло  
не е, щом той е твоята родина.  
И ето усъмних се най-подир  
в невярата тревожна — искам мир.

И с вяра ще разкрия аз прегръдки,  
загледан в две zalюбени очи,  
и тих ще пия техните лъчи, —  
ще пия светлина, лечебни глътки.  
И пак ще се обърна просветлен  
света да видя цял при ярък ден.

И нека съсипни се той окаже!  
(Веднъж ли съм се спъвал в съсипни,  
залутан из среднощни тъмнини?)  
Аз бих намерил и тогава даже  
обломки, от които да създам  
нов свят за двама ни, и свят, и храм.